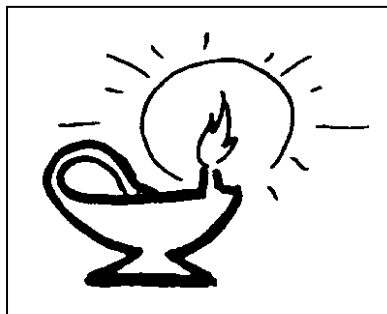

Lábam előtt mécse a te igéd, ösvényem világossága

Zsolt 119:105

Aszódi Mécse 2007.november

AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁG KÜSZÖBÉN

*„Eltételezt nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem azon a napon az Úr, az igaz bíró.”
(2Tim 4:8)*

Az apostol azzal a biztos reménnyel áll a halál előtt, hogy megkapja az igazság koronáját. Isten gyermekei bizonyosak abban, hogy koronát kapnak. Az ige beszél az élet koronájáról és a dicsőség koronájáról is. Többször találkozunk ilyen fogalmi összekapcsolásokkal az Újszövetségben. Az örök élet, a dicsőség és a megigazulás az a korona, amit Isten gyermekei kapnak egykor.

Kétféle megigazulás van. Ha a bűnös bűnbánattal jön a megváltóhoz és bízik benne, akkor minden érdem nélkül, *ajándékkul* kapja a megigazulást. Maga Jézus Krisztus lesz az ő igazsága. Aki ezt a kegyelemből ajándékozott megigazulást megőrzi és mindinkább magáévá teszi, életében hatni engedi és megtermi az igazság gyümölcsét, azt a bíró végérvényesen igazolja, vagyis igazsággal *koronázza* meg. Az angyalok és a választottak elé igazként állítja oda. Rajta beteljesedik ez az ige: *„Az igazak fénylenek, mint a nap az ő Atyjuknak országában”*. Így lesz az igazság, a megigazulás, ragyogó koronává.

Ezt a bíró azért teszi, mert Ő maga igaz. Az istentelennek rémítő az isteni igazság, de a hívőknek vigaszuk. Itt a világ félreismeri, kiveti, elárulja és gyalázza őket. Az igaz bíró azonban tisztességre emeli és befogadja őket az igazak közé, akik öröklük az országot. Ez a korona azonban nem csak az apostolok és Isten országa más nagyjainak az előjoga és kiváltsága. Az Úr megadja mindazoknak, akik örülnek az Ő megjelesésének, elszakadnak a világtól és kitartással futnak az örök élet felé, miután kegyelemből megigazultak, igazzá lettek. A

szenvedésben és a halál közelében is vigasztaló, ha erre a koronára tekintünk.

„Ama szép hon felé száll az én óhajom, ahová mihamar bemegyek. Ott fogad engemet Mesterem, Jézusom, hogy vele örökké ott legyek. Kapok-e csillagos, ragyogó koronát, ama szép honba' fenn, odaát, amikor lelkem a mennybe száll, kapok-e ragyogó, csillagos koronát? Most tehát munka vár szüntelen énreám, amihez Mesterem ad erőt. Azután megkapom csillagos koronám angyalok és a sok szent előtt. Vár reám csillagos, ragyogó koronám ama szép honba' fenn, odaát! Amikor lelkem a mennybe száll, vár reám ragyogó, csillagos koronám!”

Carl Eichhorn: Isten műhelyében

Somogyi Barnabás:

JÖVEL, URAM

Itt vagyok, Uram, megtaláltál.

Érzem, enyém ígéreted.

Boldogságtól csordul a lelkem,

Halottnak adtál életet.

Felemeltél az út porából,

Mint taposott, rút aranyat;

Letörölted rólam a szennyet

S felcsillogott rajtam a nap.

Felemeltél, de rám engedted

A próbák lángoló hevét.

Add, Uram, hozzá Szentlelkednek

Kettős mértékű erejét!

Viharok szelét most is érzem,

Kétségek árja eltakar,

Megmentő, áldó szent kezeddel

Jövel, Uram Jézus, hamar!

Az örökkévalóság királyának pedig, a halhatatlan, láthatatlan egy Istennek tisztelet és dicsőség örökkön-örökké. Ámen. (1Tim 1:17)

Neil Hopkins:

AZ ÖTVÖS TÜZE

Egy csapat nő a Bibliát tanulmányozta együtt. Mikor érkeztek Malakiás könyvéhez, a harmadik fejezetben találkoztak egy verssel, amely ezt mondja: "leül az ötvös és megtisztítja az ezüstöt".

Ez a vers teljesen lenyűgözte az asszonyokat, és azon gondolkodtak, hogy vajon mit fejez ki ez az állítás Isten természetéről. Az egyik nő felajánlotta, hogy utána néz, hogyan tisztítják az ezüstöt, és majd a legközelebbi alkalmon megosztja a többiekkel. Azon a héten ez a hölgy felhívott egy ötvöst, és megbeszélte vele, hogy elmegy megnézni munka közben. Nem említette neki, hogy milyen célból akarja megnézni, azon túl, hogy egyszerűen kíváncsi a tisztítási folyamatra.

Miközben az ötvöst nézte, a férfi megfogott egy darab ezüstrudacskát, tűz fölé emelte, és hagyta, hogy felmelegedjen. Közben magyarázta, hogy ahhoz, hogy az ezüst tiszta legyen, a tűz kellős közepébe kell tartani, ott, ahol a lángok a legmelegebbek, hogy a szenny kiégjen belőle.

A nő elgondolkodott a képen, amint Isten egy ilyen forró helyen tart bennünket, aztán felelevenítette az igeverset: "leül az ötvös és megtisztítja az ezüstöt". Megkérdezte hát a férfit, hogy igaz-e, hogy az ötvösnek a tűznél kell ülnie az ezüsttisztítás teljes ideje alatt. A férfi igennel válaszolt, és elmagyarázta, hogy nemcsak, hogy ott kell ülnie és tartania kell az ezüstöt, de a szemét is rajta kell tartania egész idő alatt. Mert ha az ezüst a kelleténél akár csak egy perccel is tovább marad a lángok között, megsemmisül. A nő egy rövid ideig csendes volt. Majd megkérdezte: "Honnan tudja, hogy mikor teljesen tiszta az ezüst?" Az ötvös mosolyogva így válaszolt: "Ó, az nagyon egyszerű - amikor látom magamat benne."

♥ ♥ ♥ ♥ ♥

Az életünk, mint gyertya fogyva fogy már,
Fényünk, hevünk is gyérül hossza fogytán.
Így jó, s ha majd „a gyertyák csonkig égnek”,
Átöltözik s átköltözik a lélek.

Füle Lajos: Átöltözik

A parázs beszéde

- Miért mész gyülekezetbe? - kérdeztek egy négert.

Válaszul kivett a tűzből egy parázsat és a földre tette.

- Látod? Fekete és hideg lesz - mondta. Majd újra visszatette a tűzbe:

- Látod, újra izzó és meleg lesz. Így van ez velem is, nem élhetek gyülekezet nélkül...

Kit magánya messzire űz el
övéitől, arra halál les.

Ha egy parázs kihull a tűzből,
hamar lehül és hamuvá lesz.

Füle Lajos: Ha egy parázs

♥ ♥ ♥ ♥ ♥

Imaösvény

Egy misszionárius beszélt, hogy a hívő bennszülöttek az őserdő sűrűjében kerestek maguknak imahelyet. Kunyhójuktól az őserdőig olyan gyakran tették meg az utat, hogy letaposták a fűvet, és tisztán kivehető ösvény támadt. Ha valamelyik kunyhótól az erdőbe vezető úton a fű annyira megnőtt, hogy alig látszott az ösvény, karonfogták az út tulajdonosát és megkérdezték tőle:

- Testvér, kinőtt a fű az utadon. Hogy állsz az imaéleteddel? Mennyit imádkozol?

Aki ISTENNEK háttal fordul,
csak a maga árnyékát látja,
aki ISTENTŐL elfelé megy,
annak szüntelen nő az árnya...

Füle Lajos: Istennek háttal

♥ ♥ ♥ ♥ ♥

Az öreg Parsontól kérdezték:

- Hogy van?

- Kitűnően! - hangzott a vidám válasz. - Három párna van a fejem alatt: Isten végtelen ereje, végtelen bölcsessége és végtelen szeretete - rajtuk pihenek!

Terheinket cipelni könnyebb
fáradtan is, fölnézve Rád.
Köszönjük, hogy rég kijelölted,
helyünk, ATYÁNK, itt s odaát.

Füle Lajos: Kijelölted

GYÜLEKEZETÜNK TAGJA M. Gubán György

Két éve költöztem Csányba, a volt katolikus plébániát vásároltam meg azzal a céllal, hogy a Glória Alapítvány – amelyet 1991-ben alapítottam – ott a régió szenvedély-betegeit gyógyíthassa.

Sajnos az ateista megyei vezetés miatt ez nem valósulhat meg, de Isten segítségével a terület kihasználását nevelőszülők letelepítésével megoldjuk.

A legközelebbi baptista gyülekezet az aszódi, ezért kerültem ide. Szeretettel fogadott a gyülekezet, amiért sokszor hálát adok.

Gyermekkoromat Veresegyházán, baptista szülők és nagyszülők szeretete mellett éltem meg.

1970-től 2006. januárjáig éltem Budapesten. Gyülekezeteim: a rákoshegyi, melynek épületét én adományoztam a Baptista Egyháznak. Majd a Budai Gyülekezetben töltött évek után a XVII. kerületi, Rákosszabai Gyülekezet következett.

2007. október 28-án volt 17 éve, hogy beme-
rítkeztem. A megtérés számomra gondolkodásbeli változást, bűnbánatot és az Istenhez fordulást jelenti. Azt hittem, hogy bűn nélkül fogok élni, de ez nagyon nehezen megy. Igyekszem és erősödöm, hogy gondolatban se vétkezzem.

Vágyom hívők között lenni minél többet. Tudom, hogy Isten nélkül hiábavaló lenne az élet. Hagyom magam Tőle vezetni, és mindennek örülök az Úr színe előtt.

Tűzzománcozással foglalkozom, alkotásaim sok helyen láthatók, többek között a Baptista Teológiai Akadémián is.

Csodálatos Isten gyermekeként élni, Ő mindenben segít. Nagyon szeret bennünket, s Fiát földre küldte, hogy közbenjárjon bűneinkért. Az örökkévalóság lehetőségé-

vel ajándékozott meg, de ennek feltételei vannak: a szívemben éljen és betartsam törvényeit.

Kedves Testvéreim! Végezetül Pál levele a kolossébeliekhez 3. rész 2. versét ajánlom figyelmetekbe: „Az odafennvalókkal törődjétek, ne a földiekkel.”

Testvéri szeretettel:
M. Gubán György

Füle Lajos:

CSAK VÁRJ, FIAM!

Fut a vonat az éjszakában,
s a hajnal határához ér...

A gyermek várva-vár kinézve,
de még kevés a fény.

Még pislá lámpák s csillagok vigyázzák
az éji utat és a síneket.

Kevés a gyermeknek a fény, s a csillag,
s az álmos emberek.

De többet nem láthat, hiába nyitja
kerekre csillogó szemét,
mert elfedi a nem látott csodákat
a messzeség, a szürkesség.

„Szeretnék többet látni! Mért nem
süt már a nap! Minek a köd?”

- nyöszörgi már-már sírva a gyermek
a párás ablak mögött.

„Várj, kisfiam!” – mondja az apja –
„Mindjárt virrad, kinéz a nap,
s látsz kisfalut, házat, barit, virágot,
ahogy a fénnel játszanak.”

- Csak várj, fiam, jön már a hajnal!
- hallom Atyám szelíd szavát,
mikor szívemben sírva nézem
az ólomlábú éjszakát.

Csak várj, fiam, túl a ködön már
a gyöngykapun ragyog a fény!
- Fut a vonat az éjszakában
s a hajnali határhoz ér...

Ezért egészen bizonyosnak tartjuk a prófétai beszédet, amelyre jól tesztetek, ha mint sötét helyen világító lámpásra figyeltek, amíg felragyog a nap, és felkel a hajnalcsillag szívetekben.

2Pét 1:19

„Az összeomlást gőg előzi meg, a bukást pedig felfuvalkodottság.” Péld 16:18

Erzsike néni, a tanárnő, szereplőket válogatott a gyerekek közül az iskolai színielőadásra. Osztályából ki akart próbálni néhány kislányt a főszerepre, a hercegnő szerepére. A kislányok már előre elképzelték magukat a szép ruhában, arany koronával a fejükön.

- Én nagyon jó színésznő vagyok, Erzsike néni – jelentette ki Andrea. – Már eddig is sok darabban játszottam, és úgy gondolom, nekem kell megkapnom a szerepet.

- Nos, szívesen látunk a próbaszereplésen, Andrea – felelte Erzsike néni. – De Melinda és Barbara is szeretné a hercegnő szerepét. Három nap múlva találkozunk, addig tanulmányozzatok a szerepet. Akkor majd kiválasztom, ki a legmegfelelőbb.

Mikor eljött a próba napja, Andrea majdnem fennhéjázva mondta Erzsike néninek:

- Itt a hercegnője, Erzsike néni. Még a gyakorlással sem vesződtem, mert úgyis tudom, hogy el tudom játszani.

A három kislány felsorakozott a színpadon. Andrea volt az első. Előrejtött a színpad széléig és elkezdte olvasni a szerepét. Nem gondolta, hogy olyan sok hosszú szó van benne, és olvasás közben többször megbottolt a nyelve. Arca elvörösödött, és egyre idegesebb lett. Végül befejezte, és lefutott a színpadról.

Mikor mindhárman befejezték, Erzsike néni bejelentette, hogy Melinda lesz a hercegnő. S mikor minden szerepet kiosztottak, Andrea rádöbbsent, hogy őt egyszerűen kihagyták a darabból.

Aznap egy szomorúbb, de bölcsőbb, és jóval kevésbé büszke Andrea ment haza.

(részlet J.C.Basset: Bölcsesség gyermekei c könyvéből)

♥ ♥ ♥ ♥ ♥

Boldog az, aki megtanult csodálni, de nem irigykedni; példát venni, de nem utánozni; dicsérni, de nem hízelegni; őszintén szeretni.

♥ ♥ ♥ ♥ ♥

Impresszum:

Szerkesztette: Mártonné Szászi Ildikó
Aszódi Baptista Gyülekezet
2007/11.

Panaszkönyvi bejegyzések:

"Komolyan gondolták, hogy a nászutas lakosztályban mindössze csak egy darab emeletes ágy van?!"

"2800 forintot kellett volna fizetnem, egy ötezrest adtam, és csupán egy százast kaptam vissza... Igaz, hogy azt dollárban, de akkor is!"

"Behoztam az önök kulcsmásoló műhelyébe egy 14-es villáskulcsot, de kiröhögtek és nem másolta le senki!"

"Örültem, hogy végre van egy étterem, ahol tiszta az illemhely... Erre jött a főpincér, és kizavart a személyzeti WC-ből!"

"Szerettem volna egy lábbelit, ami nem ázik be. Amikor a huszadik pár sem tetszett, az eladójuk gúnyosan a betoncsizmát javasolta..."

„Néhány napja vásároltam Önöknél egy alsónadrágot, amely elszíneződött."

Kedves Vásárlónk! Mindenki előfordulhat ilyen baleset, köszönjük, hogy megosztotta velünk ezt a titkát.

♥ ♥ ♥ ♥ ♥

Dr. Frederik Banting, az inzulin feltalálója gyermekkorában egy kanadai farmon élt, és egyetlen játszótársa egy Janie nevű, vele egykorú kisleány volt.

A két gyermek nagyon szerette egymást és boldogan játszott együtt, amíg egyik nyáron Janie megbetegedett, és cukorbetegségben meghalt. Frederik Banting sohasem felejtette el játszótársát és halála mély benyomást tett rá. Bánatát tanulásban vezette le, egyetemre került, orvos lett és életét a cukorbetegség megmentésére fordította.

Így jutott el az inzulin felfedezésére.

- . - . - . - . -

Amikor egyszer Mátyás királlyal együtt a főurak is vadásztak, azok a mezőn kapáló szegény embereket gúnyolni kezdték. Mátyás király ennek hallatára odament az egyik kapáshoz, kivette a kapát a kezéből és kapálni kezdett. A többi urak fanyarul bár, de követték őt. Izzadtak, de a munkának mennie kellett. Amikor már csaknem kidőltek a munkától, Mátyás király megszólalt: „Tiszteljétek a parasztot!"

Ne becsüld le más munkáját, amíg magad is ki nem próbáltad azt!